

В.ИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

73.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 19-го Сентября.—1847—Wilno. PIĄTEK, 19-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12-го Сентября.

Высочайшею Грамотою, 16-го Августа, Всемилостивѣйше пожалованы алмазные знаки ордена Святаго Александра Невскаго Чрезвычайному Посланнику и Полномочному Министру при Дворѣ Ея Величества Королевы Великобританской, Тайному Совѣтнику Барону Брунову.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 24 Іюля, утверждены въ должностяхъ по выборамъ, Уѣздные Предводители Дворянства Волынской Губерніи: Староконстантиновскій, Прушынскій, Дубенскій, Стройновскій и Луцкій, Маевскій.

На дняхъ умерли отъ холеры, въ Тифлисѣ: Полковникъ Вильде и Инспекторъ Врачебной Управы Ганфъ. Въ Кульпахъ — Управляющій Кульпинскими соляными промыслами О. И. Лада-Заблоцкій, обладавшій замѣчательнымъ поэтическимъ талантомъ. (Кавказъ).

Еще въ прошломъ 1846 году, при первомъ извѣстии о распространѣніи холеры въ Персіи, Правительство обратило все свое вниманіе на угрожающую нашимъ южнымъ губерніямъ опасность, и немедленно озаботилось соображеніями о принятіи охранительныхъ мѣръ и о заготовленіи вспомогательныхъ средствъ, на случай если бы болѣзнь двинулась ближе и проникла въ предѣлы Имперіи. По порученію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Медицинскій Совѣтъ тщательно обдумалъ и изложилъ въ подробномъ наставленіи діететическія и гигиеническія правила, коими надлежитъ руководствоваться въ случаѣ появленія болѣзни, для возможнаго обузданія ея злокачественнаго характера. Въ то же время отпавлены въ Персію два опытные врача, для ближайшаго изученія свойствъ этой холерной эпидеміи; но, по прибытіи ихъ въ Тифлисъ, холеры въ Персіи уже не было, и сказанные медики наблюдали болѣзнь въ Закавказскихъ Областяхъ нашихъ.

Опасенія Правительства въ особенности постерлись на Губернію Астраханскую и на самый городъ Астрахань, какъ находящійся въ постоянныхъ непосредственныхъ торговыхъ сношеніяхъ съ Персіею путемъ моря. Въ слѣдствіе того предоставлено было Астраханскому Военному Губернатору сдѣлать распоряженіе, чтобы въ случаѣ прибытія къ тамошнему карантину судовъ съ одержимыми холерою больными,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12-go Września.

Przez Najwyższy Dyplomata, 16-go Sierpnia, Najmilszociwiej udzielone zostały brylantowe znaki Orderu Sw. Alexandra Newskiego, Nadzwyczajnemu Posłowi i Pełnomocnemu Ministrowi przy dworze N. Królowej Angielskiej, Tajnemu Radcy Baronowi Brunow.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 24-go Lipca, zostają zatwierdzeni na urządach wyborowych, Marszałkowie Powiatów gubernii Wotynskiej: Starokonstantynowskiego, Pruszycki, Dabieńskiego, Stojnowski, i Łuckiego, Majewski.

W tych dniach umarli z cholery, w Tyflisie: Półkownik Wilde i Inspektor Zarządu Medycznego Hanf. W Kulbach — Zarządzający Kulpińskiem solnemi warzelniami, Lada-Zablocki, znany ze swego talentu poetycznego. (Kaukaz).

Jeszcze w roku zeszłym, przy pierwszej wiadomości o szerzeniu się cholery w Persyi, Rząd zwrócił baczniejszą uwagę na zagrażające naszym guberniom południowym niebezpieczeństwo, i niezwłocznie zajął się obmyśleniem i przygotowaniem środków zaradczych, na wypadek gdyby choroba ta przeszła w granice naszego Cesarstwa. W skutek zatem rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Rada Lekarska Państwa wydała obszernie pod względem dyetetycznym i higienicznym prawidła, jakimi kierować się mają wszędzie, gdzie okaże się zaraza, a jednocześnie Władze Administracyjne uczyniły ze swjej strony stosowne rozporządzenia do Władz miejscowych, celem wspólnego zapobiegania szerzeniu się epidemii. — Dla bliższego zaś zbadania symptomatów grasującej już w Persyi choroby, wysłani zostali dwaj biegli w swjej sztuce Lekarze, którzy przybyli do Tyflisu w tym właśnie czasie, kiedy cholera pokazała się już w prowincjach naszych Zakaukaskich, graniczących z Persyą.

Obawa Rządu pod względem cholery, ściagała się wówczas najwięcej do gubernii Astrachańskiej, a bardziej jeszcze do samego miasta Astrachanu, jako mającego ustawiczne z Persyą stosunki handlowe przez morze Kaspjskie. W skutku czego Wojenny Gubernator Astrachański otrzymał instrukcje, dotyczące zachowania jak największej ostrożności w postępowaniu pod względem rewizyi stanu zdrowia osad okrętowych, przybywających z to-

сии послѣдніе доставлялись немедленно для пользованія въ карантинъ. Въ случаѣ же появленія болѣзни въ Астраханской Губерніи, предписывалось объявить о томъ жителямъ, и снабдить ихъ наставленіемъ, сообразно составленной Медицинскимъ Совѣтомъ инструкціи. Между тѣмъ холера проникла первоначально въ губерніи Закавказскія. Тогда, въ разсужденіи Астраханской Губерніи, угрожаемой приближеніемъ болѣзни уже не съ моря только, но и сухопутно изъ Закавказья, мѣры бдительности и попечительныя распоряженія были усилены; о принятіи же надлежащихъ мѣръ осторожности по карантинной линіи, какъ по Тереку и Кубани, такъ вообще по Кавказской Области и Землѣ Войска Черноморскаго, сообщено было Г. Намѣстнику Кавказскому.

Нынѣ получены извѣстія, что болѣзнь показалась наконецъ и въ Астрахани, гдѣ, встрѣтивъ все заблаговременно устроеннымъ и подготовленнымъ со стороны начальства, по милости Божіей, не оказываетъ слишкомъ губительнымъ послѣдствій. Тѣмъ не менѣе со стороны Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, для подобнаго же заблаговременнаго устройства, предоставлено начальствамъ большіе или меньшіе въ непосредственномъ сообщеніи съ Астраханью находящіяся Губерніи: Саратовской, Воронежской, Херсонской, Таврической, Екатеринославской, Бессарабской, Казанской и Нижегородской. Во всѣхъ сихъ губерніяхъ учреждены Губернскіе и Уѣздные Комитеты состоящіе изъ лицъ входящихъ въ составъ мѣстнаго управленія, какъ по части административной такъ и врачебной управы, съ присовокупленіемъ врачей со стороны находящихся тамъ войскъ, допуская къ участию въ дѣлахъ Комитета, въ званіи членовъ: духовенство, помѣщиковъ и дворянъ, купцовъ и гражданъ, отъ коихъ можно ожидать полезнаго въ этомъ дѣлѣ содѣйствія мѣстнымъ властямъ.

Согласно наставленію, данному съ этою цѣлію Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Комитеты сии обязаны при появленіи болѣзни въ предѣлахъ губерніи, немедленно объявить о томъ жителямъ оной, вразумить ихъ на счетъ свойства болѣзни, указать на способы предохраненія отъ нея, на принятія въ этомъ смыслѣ со стороны Правительства мѣры, и предложить воспользоваться сими мѣрами.

Симъ же наставленіемъ велѣно Комитетамъ, для доставленія больнымъ въ городахъ своевременнаго пособія, раздѣлить города на нѣсколько участковъ, поручая надзоръ по врачебной части въ каждомъ участкѣ особому благонадежному врачу; устроить больницы на сообразное мѣстному народонаселенію чисто кроватей, отъ 600 до 800, принимая для пользованія всякаго, кто пожелаетъ, бесплатно.

Нѣтъ сомнѣнія, что неослабое наблюдение со стороны высшихъ властей, равно какъ мѣстныхъ комитетовъ, за точнымъ исполненіемъ повсюду предписанныхъ мѣръ, и тщательное выполнение мѣстными начальствами въ мѣстахъ появленія болѣзни распоряженій, должно служить ручательствомъ въ успѣшномъ отвращеніи пагубныхъ дѣйствій эпидеміи; но достиженіе полнаго успѣха будетъ зависѣть отъ самихъ жителей тѣхъ мѣстъ, въ кои холера успѣла проникнуть. Извѣстно, что холера, при немедленномъ и точномъ употребленіи предупредительныхъ мѣръ, изостаиваетъ, поражаетъ только духъ, а равно и то, что успѣшнѣйшій противъ сей эпидеміи мѣры, заключаются не въ одной лишь медицинѣ, но также и въ соблюденіи предосторожности при ежедневномъ употребленіи пищи и питія, преимущественно же въ избѣжаніи побужденій, производящихъ сильное вліяніе на весь организмъ нашего тѣла, и такимъ образомъ рождающихъ воспримчивость къ сей болѣзни. Отсюда слѣдуетъ, что всякой долженъ самъ стараться избѣгать условій, при коихъ заражается и поддерживается эта воспримчивость, именно: вести жизнь, сообразную съ правилами гигиены, соблюдать умеренность въ пищѣ и питіи, остерегаться простуды, избѣгать всѣхъ родовъ излишествъ въ трудѣ и отдыхѣ, наслажденіяхъ и лишеніяхъ; въ особенности не давать воли страстямъ, умѣрять всякаго рода излишнія увлеченія и вспышки (тѣмъ менѣе предаваться страху и мелодушію). Предоставивъ вопіи заботливой попечительности Правительства приведеніе въ исполненіе нужныхъ для блага общаго мѣръ, и покоряясь съ вѣрою и надеждою благому промыслу неусыпно бодрствующаго надъ всѣми Провидѣнія, должно стараться ограждать и питать въ себѣ необходимое спокойствіе духа ровнымъ продолженіемъ

варамъ зъ Перси, и учрежденія на ten cel kwarantany; a w razie zaś zjawienia się cholery w samym Astrachanie, ogłoszenia mieszkańcom miasta i jego okolic instrukcyi przez Radę Lekarską w tym celu wydanych. — Tymczasem, gdy w ciągu tego zaraza grasować już zaczęła w różnych punktach kraju Kaukaskiego, obawiać się należało, aby się nie dostała do miasta, nie tylko od strony morza, lecz i lądem. W tym celu przedsięwzięte zostały wszelkie środki ostrożności od strony lądowej Kaukazu, a jednocześnie Namiestnik tego kraju otrzymał zlecenie bezzwłocznego zaprowadzenia kwarantany na całej przestrzeni od morza Kaspijskiego do Czarnego, w kierunku rzeki Kubanu i Terreku.

Obecnie otrzymano już wiadomości, że cholera pokazała się w Astrachanie, gdzie przy stosownych, jak się już wyżej rzekło, środkach zaradczych, szerzenie się jej bardzo jest wolne, i w skutkach mniej, niż się obawiano, niebezpieczne. Z tém wszystkiém podwojone zostały z całą gorliwością Władz miejscowych środki ostrożności, nie tylko już w samym mieście i gubernii Astrachańskiej, lecz i w graniczących lub bliższych od niej guberniach, a mianowicie: Saratowskiej, Woroneżskiej, Chersońskiej, Tauryckiej, Ekaterynosławskiej, Bessarabskiej, Kazańskiej i Niżegrodzkiej. W tych wszystkich guberniach urządzone zostały Gubernialne i Powiatowe Komitety, złożone z osób wchodzących do składu zarządu miejscowego, już to po części Administracyjnej, już też Policyjno-Lekarskiej, z dodaniem Lekarzy ze strony konsystujących wojsk i przybraniem osób wybranych ze wszystkich stanów, jako to: duchowieństwa, stanu szlacheckiego i mieszczan; w ogóle wszystkich, na których można było liczyć, że gorliwie wspierać będą starania Rządu w zapobieganiu szerzeniu się zarazy.

Zgodnie z instrukcją przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych wydaną, rzeczone Komitety obowiązane będą, przed zjawieniem się jeszcze epidemii, obeznajmiał mieszkańców z jej symptomatami, donosić o jej zjawieniu się w gubernii, zawiadamiać o sposobach jej leczenia, oraz o środkach, jakie Rząd przedsięwziął w celu zapobiegania szerzeniu się jej dalej, jako też zachęcać przykładem swoim i radą do naśladowania zbawienych w tym względzie dążeń Rządu.

Według tejże instrukcyi, każde miasto ma być podzielone na kilka oddzielnych części, a w każdej z takich części, nadzór nad cholerycznemi ma być powierzony godnemu zaufania Lekarzowi. A żeby zaś zwiększyć skutecznością mogła być niesiona pomoc każdemu z dotkniętych zarazą, urządzone zostały we wszystkich miastach szpitale, pomieszczające od 600 do 800 łóżek, do których przyjmowania wszyscy bezpłatnie.

Nie ulega wątpliwości, że Komitety miejscowe, idąc w pomoc wyższej Władzy, i wypełniając z jak największą gorliwością i akurtnością wskazane im przepisy, a nadto nie zaniedbując najmniejszej na pozor okoliczności mogącej wpłynąć na tamowania rozwiniecia się tej choroby, przyczynią się do złagodzenia jej skutków; zupełne wszakże osiągnięcie celu, zależeć będzie od samychże mieszkańców. Wiadomo dotąd, że cholera przy usilnem jej zapobieganiu i bezzwłocznem użyciu zaradczych środków, w przecięciu na 100 ludzi dwóch tylko dotyka, jak równie, że najskuteczniejsze przeciw tej zarazie środki, leżą nie tylko w samej medycynie, lecz także w zachowaniu ostrożności, przy używaniu codziennych pokarmów i napojów, a bardziej jeszcze w unikaniu pobudek, silny wpływ na cały organizm naszego ciała wywierających, a tѣm samem powodujących w niem usposobienie do choroby, o której mowa. Należy zatem, aby każdy ile możności starał się prowadzić życie zgodne z przepisami higieny, to jest: zachować najściślejsze umiarkowanie w pokarmach i napojach, wystrzegać się przeziębienia, unikać zbytków we wszelkiego rodzaju rozkoszach; nade wszystko zaś, aby poskramiał namiętności, gniew, i inne tym podobne wzruszenia; jako też, aby się nie podawał obawie i nie upadał na duchu. Pokładając więc zupełną ufność w troskliwości rządu, względem przedsięwzięcia i przywiedzenia do skutku wszelkich środków zaradczych; a razem z wiarą i nadzieją korząc się przed niezbadaną wolą Opatrzności, bez której włos z głowy nie spadnie; niech każdy stara się naprzód sam w sobie utrzymać spokojność duszy, oddając się zwykłym zatrudnieniom, jako też używając rozrywek przyjemnie zajmujących umysł, bez wstrząśnienia i osłabienia ciała.

своихъ занятій, а въ свободное время предоставлять себѣ развлеченія, пріятно занимающія умъ и освѣжающія душу, безъ утомительныхъ и потрясающихъ тѣло ощущеній.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 12 Сентября.

Его Величество Императоръ, третьяго дня утромъ, прибылъ изъ Шенбруна въ здѣшній дворецъ, а сего дня принималъ Папскаго нунція, графа Віала Прели, испрашивавшаго аудіенцію для поднесенія его Величеству собственноручнаго письма Папы Пія IX. Князь Меттернихъ находился при этой аудіенціи. Въ тотъ же день Императоръ возвратился въ Шенбрунъ. 8-го числа прѣхалъ сюда изъ Парижа чиновникъ посольства, Р. Кампузано, привезшій важныя депеши отъ Короля Карла Алберта.

— Третьяго дня сардинскій посланникъ имѣлъ аудіенцію у герцога Меттерниха, и того же числа кабинетный курьеръ отправленъ былъ къ графу Апиони, австрійскому посланнику въ Парижъ.

— Слышно, что австрійскій дворъ предложилъ новое посредничество по дѣлу между Греціею и Турціею.

Венеція, 5 Сентября.

Его Величество Король Пруссій прибылъ сюда, сего дня въ 10-ть часовъ утра, на пароходъ „Императоръ“ принадлежащемъ австрійскому Ллойдъ; до прихода оного въ гавань, посланъ былъ на встрѣчу легкій военный пароходъ *Messenger*. Шкиперъ первого судна, довольно большаго, вздумавшій по зависти опередить пароходъ *Messagere*, былъ причиною, что сей послѣдній у одного изъ изгибовъ канала попалъ на мель, и по случаю морскаго отлива такъ погрузился въ песокъ, что едва вечеромъ снятъ былъ съ мели. Его Величество Король, соблюдая строжайшее инкогнито, изволилъ остановиться въ гостиницѣ Даниели, и намѣренъ пробыть здѣсь только три дня. Тотчасъ по прибытіи августѣйшаго гостя, посѣщали пріѣзжавшаго эрц-герцога Фридриха, вице-адмирала, и находящагося здѣсь сыновья Вице-Короля.

— Е. И. В. эрц-герцогъ Райнеръ, отправился отсюда 31-го Августа, для осмотра Ломбардо-Венецъ ланскаго Королевства, въ сопровожденіи австрійскаго государственнаго министра графа Фикельмона.

— По случаю ожидаемаго съѣзда италіянскихъ ученыхъ, въ здѣшнемъ городѣ дѣлаютъ большія приготовленія. Президентъ общества испытателей природы, графъ Джованелли, употребилъ миллионъ франковъ на устройство своего дома.

Верона, 10 Сентября.

Король Пруссій тщательно осматривалъ примѣчательности Венеціи, а въ особенности академію художествъ. Вчера, въ 7 часовъ утра, Король и принцъ Карлъ прибыли на стцію желѣзной дороги, гдѣ эрц-герцогъ Вице-Король съ своими сыновьями, и эрцгерцогомъ Фридрихомъ простился съ высокими путешественниками, которые вскорѣ прибыли въ Падуу. Тамъ Король осматривалъ примѣчательнѣйшія зданія, и церкви. Вчера Король прибылъ въ Верону.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 10 Сентября.

Необыкновенное движеніе господствуетъ въ здѣшнемъ дипломатическомъ мирѣ. Министры иностранныхъ дѣлъ и юстиціи, Г. Гизо и Геберъ, возвратились вчера въ Парижъ. Маркизь Норменби и его супруга также возвратились сюда изъ Діенпа. Г. Тьеръ прибылъ въ Парижъ третьяго дня. Маркизь Далматскій выѣхалъ къ своему посольскому посту въ Берлинъ. Г-нъ Альфредъ Броли, отправленъ съ депешами къ г-ну Россі, Французскому посланнику въ Римъ. Вчера прѣхала сюда изъ Турвилли княгиня Ливень.

— По послѣднимъ извѣстіямъ, Французская эскадра, контръ-адмирала Треуара, находилась еще 20 Августа въ Неаполѣ. Она состоитъ изъ 14 судовъ, изъ коихъ три трехдечные фрегата. Говорятъ, что эскадра эта получила предписаніе къ отплытію, однако не извѣстно куда.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Wiedeń, 12 września.

Onegdaj rano, J. C. Mośc przybył z Schönbrunn do zamku Cesarzkiego, i o godz. 11-ej przyjmował Nuncjusza Papieżkiego, Hrabiego Viala Prela, który prosił o posłuchanie, dla wręczenia J. C. Mości własnoręcznego pisma Piusa IX. Xiążę Metternich był obecny temu posłuchaniu. Cesarz tegoż dnia powrócił do Schönbrunn. Dnia 8-go przybył tu z Turynu urzędnik poselstwa, P. Campuzano, z ważnemi depeszami od Króla Karola Alberta.

— Onegdaj, Poseł Sardynski miał posłuchanie u Xięcia Metternicha, i tegoż dnia gabinetowy goniec wysłany został do Hr. Appony, Posła austriackiego w Paryżu.

— Słychać, że dwór nasz zaproponował nowe pośrednictwo w sprawie pomiędzy Grecją i Turcją.

Wenecya, 6 września.

Dziś, o godz. 10-ej z rana, przybył tu Król Jego Mość Prusski na okręcie parowym *Imperator*, należącym do Lloyd Austriackiego. Przed wypłynieniem tego okrętu do ujścia portowego, wysłano mały parostatek wojenny *Messenger* na jego spotkanie. Zazdrość Kapitana wielkiego okrętu, który się w szybkości ze zwinym *Massager*, chciał mierzyć, sprawiła to, że parostatek u jednego z częstych załamań kanałów wpadł na piasek, i z powodu następnego w tymże czasie odpływu morza, tak uwiązł, że dopiero wieczorem mógł być poruszony. Król Jego Mość wysiadł, w najciszej incognito, w hotelu Danieli, i zabawi tu tylko dni trzy. Wnet po jego przybyciu, Arcy-Xiążę Fryderyk, Wice-Admirał, tudzież znajdujący się tu synowie Wice-Króla, pospieszili na powitanie dostojnego gościa.

— J. C. W. Arcyxiążę Rajner, opuścił Wenecję ostatniego dnia sierpnia, celem objechania kraju Lombardzko-Weneckiego, w towarzystwie Austriackiego Ministra Stanu, Hr. Fiquelmont.

— Miało nasze w uroczystym jest oczekiwaniu zjazdu uczonych Włoskich, Hrabia Giovanelli, Prezes towarzystwa naturalistów, wydał milion franków na samą tylko naprawę i urządzenie swego pałacu.

Werona, 10 września.

Król Prusski pilnie zwiedzał osobliwości Wenecyi, z pomiędzy których Akademii sztuk pięknych najwięcej czasu poświęcił. Wczoraj z rana, o godzinie 7-ej, J. Kr. Mość i Xiążę Karol przybyli do dworca kolei żelaznej, gdzie Arcy-Xiążę Wice-Król, ze swymi synami i Arcy-Xięciem Fryderykiem, pożegnali Wysokich Podróżnych, którzy wkrótce stanęli w Padwie. Tam Król zwiedził najznakomitsze budowy, a mianowicie kościoły, poczem wieczorem przybył do Werony.

F R A N C J A.

Paryż, 10 września.

Niezwykły ruch panuje w tutejszym świecie dyplomatycznym. Ministrowie: spraw zagranicznych i sprawiedliwości, P. Guizot i P. Hebert, powrócili wczoraj do Paryża. Również wrócił tu, z kapieli morskich w Dieppe, Margrabia Normanby z żoną. P. Thiers także znajduje się od dnia onegdajszego w Paryżu. Margrabia Dalmacyi wyjechał ztąd z powrotem na swe stanowisko poselskie do Berlina. P. Alfred Broglie wysłany został z depeszami do P. Rossi, Posła francuzkiego w Rzymie. Wczoraj przybyła tutaj z Tourville Xiężna Lieven.

— Według najświeższych doniesień, eskadra francuzka, pod rozkazami Kontr-Admirała Trehouart, znajdowała się jeszcze d 20 sierpnia pod Neapolem. Składa się ona z 12 okrętów, z których trzy są trójpomostowe, a cztery, fregaty parowe. Eskadra miała otrzymać rozkaz odpłynienia, lecz dokąd, nie wiadomo.

— По письму г-на Эйнара от 4 Августа, напечатанному в *Journal des Débats*, оказывается, что обнародованное известие, будто он заплатил по своему векселю выданному для Греции, 500,000 фр., неосновательно. Г. Эйнар не отказывается, правда, от обещания уплаты, но думает исполнить оное не прежде как после того, когда лорд Пальмерстон с своей стороны обещается быть более снисходительным к Греции относительно требования уплаты дальнейших взносов долга.

— В *Journal des Débats* перепечатали сегодня из *Gazette de France* следующее известие, не присовокупив к нему никакого замечания: „Можем уверить, что ршено послать к Папе 12,000 ружей, которые поручено г-ну Росси предложить ему; касательно платы за них будет сделано всевозможное облегчение.“

— В Монитер обнародовано Королевское постановление, коим назначены директоры нового гражданского управления в Алжире. Говорят, что вследствие учреждения нового управления в Алжире, военный министр генерал Трезель находится в несогласии с г-м Гизо и что он просит отставки. В случае если генерал выйдет из кабинета, полагают, что маршал Бюжо снова будет приглашен быть военным министром, однако же, едва ли он примет, военное министерство без места председателя кабинета. Здоровье маршала Сульта поправляется.

— В *Journal des Débats* пишут сегодня следующее: „Уверяют, что правительство получило вчера известие, что Абд-эль-Кадер занял город Таза и выступил в Фецю. Таза лежит на половине пути от Алжирской границы в Фецю. Народонаселение этого города состоит из 6—8000 душ. Город обнесен каменною стеною и положение его, на южном предель Рифа, довольно крепко. Улицы кривы и узки. В городе много колодезь, в которые вода течет из горных ключей, и водопроводами проходит по обширным садам. Здесь носят слухи, что Мароккский Император, просил генерала Бедо прислать ему подкрепление против Абд-эль-Кадера, которого он не в силах отразить. Генерал Бедо отнесся об этом к своему правительству.“

— Вскорь, многие полки, давно уже находящиеся в Африке, будут смещены другими и возвратятся во Францию.

— Известный Арабский начальник Бу-Маза, все еще находится здесь. Его недавно обокрали. По этому случаю он в скорь ляжет в суд, в котором начнется процесс об этой покраже.

— Французский ученый конгресс съехался 1 Сентября, в Тур на 15 заседание.

— Маршал Себастиани назначен опекуном своих внуков, детей герцога Пралена. Тело герцога Пралена покоится до сих пор в склепе св. Магдалины.

— В прошлую ночь отыли часть гроба герцога Пралена. Вероятно это сделали люди похитившие слухом, будто герцог жив и ушел за границу.

12 Сентября.

— Принцы Омальский и Жуэвильский возвратились из Компьена в столицу; первый имѣл вчера продолжительное свидание с г-м Гизо.

— Принцесса Омальская развилась от бремени сыном, который, как слышно, получит титул принца Гиза.

— Один из офицеров, занимавших прежде, при генерале Нарвазе, высокий пост в Испанской армии, приехал третьего дня в Мальмезон, с частными письмами к Королеве Христине. Велѣд за ним Королева отпривилась; вместе с помянутым офицером, в Сен-Клу, куда приглашены также были генерал Крус и г-н Зеа Бермудесъ.

— Из Мадрита сообщают, что генерал Нарвазъ состоит там под строгим присмотром, и что, в случае малейшаго подозрения, лишень будет свободы.

— Между Францією и Персией заключен, как слышно, дружественный и торговый трактат, по силе коего подданные обоих государств будут пользоваться преимуществами самых дружественных народов.

— Из Триеста от 2 Сентября сообщают, что мятеж в Эбей подавлен. Генерал Гризотис пораженный пушечным ядром, перенесен был на луну, отправляющуюся в Куму. Его преследует пароход *Otton*.

— З листу P. Eynard, датowanego w dniu 4-m sierpnia i ogłoszonego w *Journal des Débats*, okazuje się, że ogłoszona wieść, jakoby wypłacił podpisany przez siebie na 500,000 fr. wexel dla Grecji, jest przedwczesną. P. Eynard nie cofa wprawdzie obietnicy opłaty, ale chce ją uiścić nie pierwój, aż Lord Palmerston ze swojej strony zobowiąże się być powolniejszym względem Grecji, w dopominaniu się o wypłatę rat następnych.

— W *Journal des Débats* przedrukowano dzisiaj z *Gazette de France* następną wiadomość, bez dołączenia żadnej uwagi: „Możemy zapewnić, że rząd postanowił postać Papieżowi 12,000 sztuk broni, które polecono P. Rossi, aby mu ofiarował; co się zaś tyczy opłaty za nie, rząd francuzki uczyni wszelką powolność.“

— *Monitor* ogłasza postanowienie Królewskie, mianujące dyrektorów nowej administracji cywilnej w Algierze. Mówią, że skutkiem jej zaprowadzenia, Jenerał Trezel, Minister wojny jest w nieporozumieniu z P. Guizot, i że podał się do dymissji. Wrazie ustąpienia Jenerała z gabinetu, zwracają znowu oczy na Marszałka Bugeaud; jednak sądzą powszechnie, że ten nie przyjmie ministerstwa wojny bez prezesostwa rady. Marszałek Soult ma się lepiej.

— *Journal des Débats* donosi dzisiaj: „Zapewniają, że rząd odebrał wczoraj wiadomość, iż Abd-el-Kader zajął miasto Tasa i ruszył na Fez. Tasa leży w połowie drogi od granicy Algierskiej do Fezu, na południowym krańcu Rifu, w dość mocnej pozycji i otoczona jest starym murem. Ludności ma 6—8,000 dusz. Ulice są krzywe i wąskie. Miasto posiada liczne studnie, zasilane wodą z odległych gór, którą wodociągi rozprowadzają także po obszernych ogrodach.“ Rozeszła się pogłoska, iż Cesarz Marokański prosił Jenerała Bugeaud o posilki przeciw Abd-el-Kaderowi, któremu nie jest w stanie się oprzeć. Jenerał Bugeaud miał o tem donieść rządowi.

— Wkrótce wiele półków, które już oddawna w Afryce zostają, powrócą do Francji i będą zamienione przez inne.

— Bu-Maza, znany naczelnik Arabski, ciągle jeszcze tu bawi, i niedawno znaczną ponieśł szkodę przez kradzież. Z tego powodu ukaże się on wkrótce przed sądem, gdyż sprawa przeciwko winnym tej kradzieży ma się niezadługo odbywać.

— Francuzki Kongress naukowy zgromadził się 1-go września w Tours, na swe piętnaste posiedzenie.

— Marszałek Sebastiani został mianowany opiekunem swych wnuków, dzieci Xięcia Praslin. Zwłoki Xięcia złożone są dotychczas w sklepach kościoła św. Magdaleny.

— Zeszłej nocy odkopano w części grób Xięcia Praslin. Zapewne uczynili to ludzie, wierzący pogłosce, jakoby Xięże był przy życiu i uszedł za granicę.

Dnia 11 września

— Xiężęta Aumale i Joinville przybyli tutaj z Compiègne. Pierwszy miał wczoraj długą naradę z P. Guizot.

— Małżonka Xięcia Aumale powiła syna. Ma on utrzymać tytuł Xięcia Guise.

— Jeden z oficerów, zajmujących dawniej wysokie miejsce w armii hiszpańskiej pod Narvaezem, przybył onegdaj z depeszami prywatnymi do Królowej Krystyny do Malmaison. Wkrótce potem udał się tenże oficer z Królową do St. Cloud, gdzie także zaproszono Jenerała Crux i P. Zea Bermudez.

— Z Madrytu donoszą, że Jenerał Narvaez zostaje tam pod ścisłym dozorem, i że za najmniejszym podejrzeniem może utracić wolność osobistą.

— Między Francją i Persją miał zostać zawarty traktat przzymierza i handlu, według którego oba mocarstwa mają postępować względem siebie jak narody najbardziej sprzyjażnione.

— Z Tryestu piszą, pod d. 2 września, że powstańcy w Eubei przytłumione zostało. Jenerał Griziotis uderzony kulą działową, konający, miał być przeniesiony na galiotę i odpłynąć do Kumu. Za nim w pogoń udał się porostatek *Otton*.

— Из Марсели отправлены в Рим пять французских архиепископов и епископов.

— *Abbé Peyron*, бывший воспитанник политехнической школы, шурина маркиза Монтескье, лишившего себя за несколько дней предъ симъ жизни, поступил в Иезуитский орден и записал оному все свое имущество, состоящее из 4 миллионов франков.

13 Сентября.

Въ замкѣ Сенъ-Клу, третьего дня, происходила министерскій совѣтъ, въ коемъ участвовали также и герцога Броли, который немедленно поѣдетъ обратно въ Лондонъ.

— На биржѣ носился сегодня слухъ, будто-бы въ Мадридѣ произошли безпокойства; сверхъ того, говорили, что въ Тулонѣ собрано 7,000 чел. войска, которое должно на корабляхъ и отправиться къ Чивитавеккю, въ случаѣ, если Австрійцы произведутъ движение противъ Церковной Области. Къ этому присовокупляли, будто Австрія собираетъ на границахъ церковныхъ владѣній и Швейцаріи 120,000 человекъ.

— Герцога Омальскій отправляется на будущей недѣлѣ въ Алжирію. Сынъ герцога, родившійся вчера въ 2 часа по полудни въ Сенъ-Клу, окрещенъ архіепископомъ парижскимъ вечеромъ. Онъ названъ герцогомъ де Гизъ, по поводу даннаго герцогомъ Омальскимъ обѣщанія на праздникъ въ Валансьенъ. Герцогъ Гизъ есть пятнадцатый внукъ Короля Людовика Филиппа.

— Только вчерашняго числа канцлеръ суда перовъ, герцога Накъ, сообщилъ всѣ документы и бумаги, касающіеся дѣла объ умерщвленіи герцогини Праленъ, министру юстиціи, которымъ они были тотчасъ отосланы къ генералъ-прокурору при королевскомъ судѣ въ Парижѣ, съ тою цѣлю, чтобы начатое судомъ перовъ слѣдствіе на счетъ дѣвицы Люзи-Депортъ, было продолжаемо обыкновенною судебною властію, если окажутся достаточныя для сего побужденія. Дѣвица Люзи-Депортъ все еще находится въ заключеніи. Мнѣнія на счетъ ея виновности различны, однако значительнѣйшая часть полагаетъ, что она не будетъ обвинена.

— Въ нововизданномъ на 1847 годъ адресъ-календарѣ гр. Брессонъ показанъ посланникомъ въ Неаполь на мѣсто герцога Монтебелло, а князь Глюксбергъ посланникомъ при Испанскомъ дворѣ.

— Новый Персидскій посланникъ Могамедъ-Мирза-ханъ, вышелъ на берегъ въ Тулонѣ, 8-го с. м., и салютованъ былъ съ адмиральскаго корабля 11-ю пушечными выстрѣлами.

— Въ письмѣ, напечатанномъ въ Марсельской газетѣ, сообщаютъ, что Абд-эль-Кадеръ прибылъ въ Табу съ 8,000 чел.

А н г л і я.

Лондонъ, 8 Сентября.

Герцога Монфортекій, Иеронимъ Бонапарте, прибылъ въ Лондонъ выѣсть со своимъ сыномъ.

— На послѣднемъ недѣльномъ собраніи дублинскаго репилерскаго общества, Джонъ О'Коннелъ объявилъ, что предложенное ему и съ начала непринятое имъ управление симъ обществомъ, нынѣ принимаетъ онъ во имя Божіе, хотя знаетъ, какую важную ответственность онъ этимъ на себя возлагаетъ.

— Французскій посланникъ, герцога Броли, отправился по частнымъ дѣламъ во Францію. Во время его отсутствія гр. Жарнакъ управляетъ дѣлами посольства.

— Въ *Standard* пишутъ о биллѣ, который будетъ предложенъ будущему парламенту, и который имѣетъ цѣлю учрежденіе въ Англіи честныхъ судовъ, какіе уже существуютъ въ Пруссіи, для предотвращенія дуэлей. Въ этомъ журналѣ поименованы нѣкоторые подробности изъ прошенія, поднесеннаго по сему предмету Королевѣ Г. Гамильтономъ, который сдѣлался проповѣдникомъ уничтоженія дуэли. Въ прошеніи самъ онъ доказываетъ, что полковникъ Монгомери убитъ былъ на дуэли за собаку, капитанъ Рамсей за служителя, отецъ Г. Стерна за гуся. Генералъ Бари вызванъ былъ на дуэль по тому поводу, что отказался отъ бокала вина, предложеннаго ему капитаномъ Смитомъ, хотя генералъ весьма вѣжливо объяснялся, что для него вино вредно.

— Сомнѣнія на счетъ дѣлъ Лаплатъ, начинаютъ исчезать. Нѣсколько писемъ, полученныхъ изъ Буэ-

— Z Marsylii odpłynęło do Rzymu pięciu francuzkich Arcy-Biskupów i Biskupów.

— *Abbé Peyron*, były uczeń szkoły politechnicznej a szwagier Margrabiego Montesquiou, który sobie przed kilku daimi życie odebrał, wstąpił do Jezuistów i oddał im cały swój majątek z 4 milionów fr. złożony.

Dnia 13 września.

Przedwczoraj w zamku St. Cloud odbywała się rada Ministrów, na której był obecny także i Xiążę Broglie, mający niezwłocznie wrócić do Londynu.

— Na giełdzie krążyła dziś pogłoska, jakoby w Madrycie zaszły zaburzenia; prócz tego mówiono, że w Tulonie zgromadzono 7,000 wojska, które ma wsiąść na okręty i udać się do Civitavecchia, w razie jeśli Austriacy przedsięwzją jakie poruszenie przeciwko Państwu Kościelnemu. Do tego dodawano, że jakoby Austriacy zgromadza na granicach posiadłości kościelnych i Szwajcaryi 120,000 ludzi.

— Xiążę Aumale, odjedzie w końcu przyszłego tygodnia do Algieru. Syn, który mu się wczoraj o godzinie 2 ej po-południu, w zamku St. Cloud narodził, ochrzczony został wieczorem przez Arcybiskupa Paryżskiego. Tytuł Xięcia Guise, jakiego nowonarodzony ma używać, wynikł z obietnicy, uczynionej przez Xięcia Aumale, w czasie biesiady dawanęj mu niedawno w Valenciennes. Xiążę Guise jest piętnastym wnukiem Króla Ludwika Filipa.

— Dopiëro dnia wczorajszego Kanclerz Sądu Parów, Xiążę Pasquier, przesłał wszystkie dokumenta i akta dotyczące pocedury w sprawie zamordowania Xiężny Praslin, Ministrowi sprawiedliwości, który je natychmiast kazał odesłać Jenerałowi Prokuratorowi przy sądzie Królewskim w Paryżu, w tym celu, aby rozpoczęta przez Sąd Parów instrukcyja przeciw pannie Luzy-Desportes była dalej prowadzoną przez zwyczajną władzę Sądową, jeżeli dostateczne ku temu znajdą się powody. Panna Luzy-Desportes zostaje jeszcze ciągle w więzieniu badań Zdania względem jej winy i karygodności, są bardzo podzielone, większa jednak część skłania się do tego mniemania, że nie przyjdzie do formalnego oskarżenia.

— Z nowo-wyszłego kalendarza politycznego na r. 1847 dowiadujemy się, że Hr. Bresson mianowany jest Posłem do Neapolu, w miejsce Xięcia Montebello, a Xiążę Glücksberg, Posłem przy dworze hiszpańskim.

— Nowy Posel Perski przy dworze francuzkim, Mohamed Mirza Chan, przybył do Francyi, i d. 8-go b. m. wysiadł na ląd w Tulonie, gdzie powitany był z okrętu Admirałskiego jedenastu wystrzałami z dział.

— Korrespondent *Kuryera Marsylskiego* donosi, że Abd-el-Kader przybywszy do Taza stał na czele 8,000 wojska.

A n g l i a.

Londyn, 8 września.

Xiążę Monfort, Heronim Bonaparte, przybył do Londynu, wraz z synem.

— Na ostatniem tygodniowem zgromadzeniu Dublińskiego związku Repealów, oświadczył John O'Connell, iż ofiarowany mu i z początku nie przyjęty kierunek związku tego, przyjmuje teraz w imię Boże, chociaż wie bardzo dobrze jak ciężką odpowiedzialność wkłada przez to na siebie.

— Posel francuzki, Xiążę Broglie, wyjechał w prywatnym interesie do Francyi. Pódezas jego nieobecności, Hr. Jarnac kieruje interesami poselstwa.

— *Standard* wspomina o bilu, który będzie przełożony przyszłemu Parlamentowi, a który ma na celu urządzenie w Anglii sądów honorowych, jakie już istnieją w Prussach, koncem zapobieżenia pojedynek. Ten dziennik wymienia przy tej sposobności kilka szczegółów petycji, przełożonej w tym przedmiocie Królowej przez P. Hamilton, który stał się Apostołem zniesienia pojedynek. Dowodzi w niej, że Półkownik Montgomery zabity został w pojedynku z powodu psa, Kapitan Ramsay za służącego, ojciec P. Sterne za gęś. Wymienia także przypadek Jenerała Bary, który był wyzwany na pojedynek, z powodu, że odmówił Kapitanowi Smith wypicia z nim szklanki wina, chociaż Jenerał bardzo grzecznie tłumaczył się, że mu wino szkodzi.

— Wątpliwość względem interesów La-Platy zaczyna znikać. Kilka listów otrzymanych z Buenos-Ayres donosi

осъ Айреса сообщаютъ, что переговоры съ Розасомъ были прекращены, не говоря по какому поводу послѣдовало это внезапное прекращеніе. Въ одномъ только письмѣ изъ Монтевидео, напечатанномъ въ *M. Chronicle* находится подозрѣніе, что французскій полномочный министръ, графъ Вальевскій, не согласился на предложенія, сдѣланныя Розасу лордомъ Говденомъ. Сіе поведеніе французскаго министра относить къ видамъ его правительства касательно присоединенія нѣкоторыхъ частей страны Лапаты. Блокировка оставлена только со стороны Англичанъ.

— Въ здѣшнихъ журналахъ напечатано письмо помощника статс-секретаря министерства иностранныхъ дѣлъ, Г. Аддингтона, коимъ онъ отвѣчаетъ на вопросъ одного изъ торговыхъ домовъ, что блокада на рѣкѣ Ла-Плата отмѣнена англійскимъ правительствомъ, но что ему не извѣстно, согласится-ли и французское правительство сдѣлать съ своей стороны подобное распоряженіе. Письмо это произвело большое впечатлѣніе, такъ какъ до сихъ поръ все полагали, что оба правительства дѣйствуютъ заодно по дѣламъ Буэнос-Айреса.

— По извѣстіямъ изъ Ливерпуля, оказалось послѣ осмотра въ докѣ корабля *Great Britain*, что онъ требуетъ мало починокъ.

10 Сентября.

Королева, какъ нынѣ утверждаютъ, не отправится моремъ въ Осборнгоузъ, а возвратится изъ Шотландіи чрезъ Тлитвудъ, по желѣзной дорогѣ.

— Е. К. В. Принцъ Вальдемаръ Прусскій, протсѣвившись вчера съ лордомъ Джономъ Росселемъ и съ прочими министрами, отплылъ сегодня въ Остенде.

— Графъ Минто выѣхалъ вчера въ Рамсгетъ, откуда отправится на твердую землю. Говорятъ, онъ ѣдетъ въ Римъ, но это извѣстіе требуетъ подтвержденія.

— Эспартеро намѣренъ былъ, 28-го с. м., выѣхать изъ Англіи на жительство въ Брюссель; но вѣроятно, онъ перемѣнитъ это намѣреніе, по полученіи послѣднихъ донесеній изъ Испаніи. Бывшій регентъ уже четыре года прожилъ въ Англіи, въ которую прибылъ 23-го Августа 1843 года. На биржѣ опасались, чтобы вызовъ Эспартеро въ Испанію не побудилъ Французскаго кабинета принять рѣшительныя мѣры и не подалъ повода къ разрыву съ Англіею.

— Въ *Times* обнародовано постановленіе испанской Королевы, заимствованное изъ мадритской газеты, которымъ Эспартеро наименованъ генераль-капитаномъ арміи. Хотя извѣстіе сіе не достоверно, однако оно напечатано и въ *Globe*.

— Въ одномъ изъ журналовъ утверждаютъ, что въ Англіи будетъ открыто нѣсколько новыхъ католическихъ епископствъ, преимущественно въ Ливерпулѣ и Манчестерѣ.

— По словамъ журнала *Observer*, старшій раввинъ въ Англіи изрекъ проклятіе на всѣхъ евреевъ, которые содержатъ развратныя дома.

— Директоры англійскаго банка уменьшили проценты съ 5½ на 5.

— Изъ Дублина пишутъ, что въ Ирландіи а особенно въ Маёо и Гальве уже цѣлый мѣсяцъ господствуетъ тифозная горячка; въ одномъ изъ домовъ приюта и труда въ графствѣ Гальве, умерло въ теченіи года 1,000 чел.

И т а л і я.

Римъ, 26 Августа.

Третьяго дня, по полудни, Его Святѣйшество прибылъ совершенно неожиданно въ Римскій университетъ (*Sapienza*), и обратился съ краткою рѣчью къ воспитанникамъ, одобряя ихъ успѣхи и представляя необходимость ученія, сообразнаго съ нравственностію и вѣрою, предостерегая ихъ при семъ отъ опасностей суетной свѣтской мудрости, гонящейся только за новостію или обманчивою славою человѣческаго ума. Послѣ сего, онъ собственноручно раздалъ награды отличившимся прилежаніемъ воспитанникамъ. Выходя оттуда, онъ приостановился подлѣ табулатъ національной гвардіи, состоящей въ университетскомъ зданіи, и сѣвши на соломённый стулъ, разговаривалъ нѣкоторое время съ молодыми людьми, составлявшими этотъ постъ.

— Несогласія въ Феррарѣ, повидимому, будутъ кончены мирнымъ образомъ, ибо, по послѣднимъ извѣстіямъ, число находящихся тамъ австрійскихъ войскъ

сзъ, же переговоры съ Розасомъ остались прерваны. Не wiadomo z czyjjej przyczyny nastąpiło to nagłe przerwanie. W jednymъ tylko liście z Montevideo, wymienionymъ въ *Morning-Chronicle*, znajduje się wyrażone podejrzenie, że Hrabia Walewski, Minister pełnomocny francuzki, odmówił swego przystąpienia do propozycji uczynionychъ Rosasowi przez angielskiego Posła, Lorda Howden. To postępowanie Ministra francuzkiego przypisują widokomъ jego rządu względemъ posiadania pewnychъ części kraju La-Platy. Blokada tylko ze strony Anglików zniesiona została.

— Dzienniki tutejsze udzielają pismo P. Addingtona Podsekretarza Stanu w wydziale spraw zagranicznychъ w którymъ tenże urzędownie odpowiada na zapytanie jednego zъ domówъ handlowychъ, iż blokada rzeki Platy zniesiona została przez rządъ angielski, lecz że nie wie, czy rządъ francuzki także przychyli się do tego środka. Pismo to obudziło wielką uwagę; dotądъ bowiem sądzono, że oba rządy działają wspólnie i jednocześnie w sprawie Buenos Ayres.

— Według doniesień z Liverpool, po obejrzeniu w doku okrętu *Great-Britain* pokazało się, iż takowy potrzebuje tylko małychъ reparacji.

Dnia 10 września

Królowa, jak teraz mówią, nie uda się morzemъ do Osbornehouse, ale powróci ze Szkocji koleją żelazną przez Fleetwood.

— J. K. W. Xiążę Waldemar Prusski, pożegnawszy wczoraj Lorda Johna Russel i innychъ obecnychъ tu Ministrów, odплыł dziś do Ostendy.

— Hrabia Minto odjechał stądъ wczoraj do Ramsgate, skąd popłynie na lądъ stały. Głoszą, iż się udaje jako Posel do Rzymu, ale wieść ta nie jeszcze jest pewną.

— Espartero miał zamiarъ opuścić Anglię 28-go b. m. i przenieść się do Bruxelli; postanowienie to jednakъ zmienione zapewne, po odebraniu ostatnichъ wiadomości zъ Hiszpanii. Ex-Rejentъ znajduje się od latъ czterechъ w Anglii, gdzie przybył d. 23 sierpnia 1843. Na giełdzie obawiano się, aby odwołanie Esparterego do Hiszpanii nie skłoniło gabinetu francuzkiego do ostatecznychъ środkówъ i nie powołało go z Anglii.

— *Times* w drugimъ wydaniu, ogłasza według urzędowej gazety Madryckiej, postanowienie królewskie, mianujące Esparterego Jenerałnymъ Kapitanemъ armii. Nie jest to pewna wszakże wiadomość; lubo zresztą ogłasza ją *Globe*.

— Jedenъ zъ dziennikówъ zapewnia, że w Anglii ustanowionychъ będzie kilka nowychъ biskupstwъ katolickichъ, mianowicie w Liverpoolu i Manchester.

— Według dziennika *Observer*, wielki Rabinъ Anglii wyklął wszystkichъ Izraelitów, utrzymujących domy prostytucji.

— Dyrektorowie banku angielskiego zniżyli procent z 5½ na 5.

— Z Dublina donoszą, iż w Irlandyi od miesiąca panuje mroczny tyfus, który szczególnie nawiedził Mays i Galway. W jednymъ zъ domówъ przytułku i pracy hrabstwa Galway umarło w ciągu roku 1,000 ludzi.

W ł o o н ъ.

Rzym, 26 sierpnia.

Onegdaj po południu, Ojciecъ św. przybył całkiemъ niespodziewanie do Uniwersytetu Rzymskiego (*S. piens*) i przemówiłъ krótko do uczniówъ, chwalaącъ ichъ postępъ i wystawiającъ potrzebę nauki, godnej zъ moralnością i wiarą, oraz ostrzegającъ ichъ o niebezpieczeństwachъ dumnej i próżnej mądrości światowej, odrywającej się odъ zasadъ wiary, i uganiającej się tylko za nowością lubъ zwodną chwałą rozumu ludzkiego. Późemъ samъ własną ręką rozdałъ nagrody odznaczającymъ się pilnością uczniomъ. Odchodzącъ ztamtądъ, Ojciecъ św. zatrzymałъ się przy odwachu gwardyi narodowej, będącej w murachъ uniwersyteckichъ, i usiadłszy na słomianémъ krzeselku, rozmawiałъ czasъ niejaki zъ młodymi ludźmi, którzy tenъ posterunekъ składali.

— Nieporozumienia w Ferrarze, jak się zdaje, załatwią się po przyjacielsku; albowiem, podługъ ostatnichъ wiadomości, liczba znajdującychъ się tamъ wojskъ austriackichъ

постепенно уменьшается. Далѣе получено извѣстіе, что десять австрійскихъ баталіоновъ, приближавшіеся къ берегамъ По, вдругъ получили приказъ приостановить свой походъ. Феррарскій городской советъ почелъ за нужное особннымъ адресомъ изъяснить Его Святѣйшеству благодарность за столь ревностныя попеченія о благосостояніи города. Швейцарцы, удаленные въ легатства, опять возвратились въ Болонью.

— Наблюдательный корпусъ, собираемый у Форли, полагается въ 15,000 человекъ. *Azelio* отправился въ ту сторону. Къ этимъ извѣстіямъ присовокупляютъ еще, что англійская эскадра, изъ двухъ линійныхъ кораблей, одного фрегата и нѣсколькихъ мелкихъ судовъ, крейсируетъ на Адриатическомъ морѣ.

— Магистратъ города Анконы положилъ, чтобы всякаго рода оружіе, необходимое для вооруженія тамошней національной гвардіи, было приобретено на счетъ города, именно на суммы, назначенныя для постройки театра. Магистраты городовъ: Перуджіо, Осимо и Болоньи, послѣдовали сему примѣру, и вѣрно возбуждаютъ подражаніе и въ другихъ городахъ. Подтверждается слухъ, что Король Лудовикъ Филиппъ предложилъ Папѣ, для вооруженія національной гвардіи, 12,000 штукъ оружія.

30 Августа.

Въ *Allgemeine Zeitung* содержится слѣдующее: Извѣстія о помощи, предложенной Королемъ Сардинскимъ Папѣ, были весьма преувеличены; теперь, какъ пишутъ къ намъ изъ Рима отъ 28 Августа, на повѣрку выходитъ, что Сардинія предложила одинъ военный корабль для миссіи въ Тихое море и, кажется, обѣщала впрочемъ свое моральное содѣйствіе. Въ Ливорно прибылъ графъ Христофоръ Феррети, который ѣдетъ съ особнымъ порученіемъ изъ Рима въ Миланъ.

— Извѣстный кавалеръ Минарди, о которомъ столько писали, не былъ дѣйствительно захваченъ въ Римѣ, но онъ скрылся было во Флоренціи, гдѣ арестованный полиціею, выданъ былъ нашему правительству, и третьяго дня привезенъ подъ сильнымъ конвоемъ въ Римъ, и тотчасъ отведенъ былъ въ крѣпость св. Ангела.

— Погребеніе покойнаго предата Граціози, совершилось весьма скромно относительно наружнаго торжества, но весьма великолѣпно въ томъ отношеніи, что несмѣтныя толпы народа всѣхъ сословій, со слезами искренняго сожалѣнія, сопровождали на мѣсто послѣдняго упокоенія, бывшаго учителя и другъ Пія IX.

— На сихъ дняхъ, главный раввинъ здѣшней синагоги, Моисей Израиль Каццанъ, торжественно вступилъ въ свою должность. По этому случаю онъ сочинилъ Еврейскій псаломъ, въ которомъ воспѣвалъ Пія IX, и отеческое обращеніе его съ Евреями, которыхъ отверженное положеніе было прекрасно и вѣрно изображено въ нѣсколькихъ трогательныхъ строфахъ. Каццанъ принадлежитъ къ числу Евреевъ, оказавшихъ услуги на поприщѣ воспитанія юношества, и одушевленныхъ желаніемъ улучшить этимъ путемъ нравственное положеніе своихъ соотечественниковъ.

— Изъ статистическихъ свѣдѣній видно, что теперь въ Римѣ, въ 54-хъ приходахъ живутъ 37,581 семейство, 39 епископовъ, 1,514 священниковъ, 2,471 монаховъ, 1,754 монахини, 521 семинаристъ 564 особы, непринадлежащія къ католической церкви; всего 175,883 жителей. Евреи не входятъ въ это число; ихъ считается здѣсь до 8,000 чел.

Флоренція, 17 Августа.

Гроссерцогъ учредилъ государственный советъ, котораго президентомъ назначилъ Г. Винченцо Джіаннини, а вице-президентомъ Г. Козимо Буонаротти. Сверхъ того учреждено новое министерство юстиціи подъ управленіемъ Г. Балдассери. Министерство финансовъ поручено г-ну Балдассерони, а иностранныхъ и военныхъ дѣлъ маркизу Нери Корсини. Говорятъ, что гроссерцогъ обѣщавъ учредить со-временемъ и гражданскую гвардію.

Съ италіанской границы, 5 Сентября.

(Телегр. депеша. Лукка. Спокойствіе здѣсь опять восстановлено, и учреждена гражданская гвардія. 3-го Сентября, народныя скопища въ Мессинѣ и Реджіо были скоро разсѣяны военною силою.

stopniowo się zmniejsza. Далѣе получено извѣстіе, что десять австрійскихъ баталіоновъ, которые приближались къ берегу реки По, вдругъ получили приказъ вѣрности далсегого походу. Мѣстная рада Феррары узнала за речью потребную о свидѣніи Его Святѣйшества, драгоу и особеннаго адресу, особноу своеу вѣдѣнію за такъ горливу и трогательность о доброу того міста. Швейцарцы, которые вышли были въ легатства, снова возвращаются въ Болонью.

— Корпусъ наблюдательный, собираемый въ Форли, ма выносить около 15,000 людей. *Azelio* ушелъ въ ту сторону. До тѣхъ вѣдѣній добавляютъ еще, что англійская эскадра, состоящая изъ двухъ кораблей линіи, одной фрегаты, и нѣсколькихъ мелкихъ судовъ, крейсируетъ на морѣ Адриатическомъ.

— Магистратъ міста Анконы постановилъ, абы всякаго рода оружіе, необходимое для вооруженія тамошней національной гвардіи, доставить ей за счетъ міста, обращая на тѣмъ же суммѣ, предназначенной на постройку театра. Магистраты містъ: Перуджіа, Осимо и Болоньи, послѣдовали за тѣмъ же примѣромъ, и вѣрно возбуждаютъ подражаніе, и въ другихъ містахъ. Подтверждается слухъ, что Король Лудвикъ Филипъ предлагалъ Папѣ, для вооруженія гвардіи національной, 12,000 штукъ оружія.

Дня 30 септембра.

Въ *Powszechna Gazeta Augsburgska* читаемъ следующее: Вѣдѣнія о помощи, предложенной Королемъ Сардиніи Папѣ, были нѣсколько преувеличены; теперь, какъ намъ пишутъ изъ Рима подъ д. 28 септембра, оказывается, что Сардинія предлагала одинъ военный корабль для миссіи на море Спокойное, и здѣсь же съ сожалѣніемъ, изъ призыва своего моральнаго содѣйствія. До Ливорно прибылъ Гр. Криштофъ Феррети, который ѣдетъ въ Миланъ по особному порученію.

— Глосный Кавалеръ Минарди, о которомъ столько писали, не былъ дѣйствительно захваченъ въ Римѣ, а онъ скрылся въ Флоренціи, гдѣ арестованный полиціею, выданъ былъ нашему правительству, и третьяго дня привезенъ въ Римъ, и тотчасъ отведенъ въ крѣпость св. Ангела.

— Погребеніе покойнаго предата Граціози, совершилось весьма скромно относительно наружнаго торжества, но весьма великолѣпно въ томъ отношеніи, что несмѣтныя толпы народа всѣхъ сословій, со слезами искренняго сожалѣнія, сопровождали на мѣсто послѣдняго упокоенія, бывшаго учителя и другъ Пія IX.

— Въ тѣхъ дняхъ, главный раввинъ здѣшней синагоги, Моисей Израиль Каццанъ, торжественно вступилъ въ свою должность, и изъ этого повода уложилъ въ языкъ еврейскій псаломъ, на честь Пія IX, въ которомъ описываетъ его дѣла и оцѣнку поступковъ въ отношеніи къ Евреямъ. Смутное положеніе тѣхъ послѣднихъ, выставлено въ немъ ясно и вѣрно, въ нѣсколькихъ трогательныхъ строфахъ. Каццанъ принадлежитъ къ числу Евреевъ, оказавшихъ услуги на поприщѣ воспитанія юношества, и одушевленныхъ желаніемъ улучшить этимъ путемъ нравственное положеніе своихъ соотечественниковъ.

— Сообщаемъ вамъ изъ статистическихъ свѣдѣній, что теперь въ Римѣ, въ 54 парафіяхъ, живетъ 37,581 родина, 39 епископовъ, 1,514 священниковъ, 2,471 монаховъ, 1,754 монахини, 521 семинаристъ 564 особы, непринадлежащія къ католической церкви; всего 175,883 жителей. Евреи не входятъ въ это число; ихъ считается здѣсь до 8,000 чел.

Флоренція, 27 септембра.

Великій Хіаже на вѣрность Папѣ Пію IX, установилъ Радѣ Стану, которѣй Презесомъ мѣновалъ П. Винченцо Джіаннини, а Вице-Презесомъ П. Козимо Буонаротти. Прочъ тѣмъ же учреждено новое министерство юстиціи, подъ управленіемъ П. Балдассери. Министерство финансовъ поручено г-ну Балдассерони, а иностранныхъ и военныхъ дѣлъ маркизу Нери Корсини. Говорятъ, что Хіаже обѣщавъ учредить со-временемъ и гражданскую гвардію.

Отъ границъ Италіанскихъ, 5 września.

(Вѣд. Телеграф.). Лукка. Спокойствіе (tu) осталась снова вѣрною и учреждена гвардія національная. Дня 3 września, бѣгство народа въ Мессинѣ (въ Сциліи) и Реджіо (въ Калабрії) остались быстро разсѣяны черезъ войско.

ИСПАНИЯ.

Мадрид, 4 Сентября.

Сегодня обнародованъ въ журналѣ *Gaceta* декретъ, коимъ Королева назначаетъ сенаторомъ Королевства фельдмаршала Дона Бальдомеро Эспартеро, герцога Витторіи и Морелли.

— Ген. Нарваэзъ получилъ третьяго дня предписание возвратиться къ своему посту въ Парижъ. До вчерашняго вечера онъ еще не подавалъ въ отставку. Кажется, что, при настоящемъ оборотѣ дѣлъ, онъ не желаетъ вѣхать въ Парижъ. Говорятъ, что его должность будетъ тамъ исправлять кабинетный секретарь Королевы Г. Вега.

— Г. Пачеко ходатайствуетъ о назначеніи его посланникомъ въ Римъ.

— Говорятъ, что герцогъ Фриасъ не захотѣлъ принять должности министра иностранныхъ дѣлъ.

ПОРТУГАЛІЯ.

Въ Лондонѣ получены послѣднія извѣстія изъ Лиссабона, отъ 29 Августа, въ коихъ извѣщаютъ о прибытіи въ эту столицу гр. Томара (Коста-Кабраля). Онъ принятъ былъ весьма скромно, потому что приверженцы его почитали это время неблагоприятнымъ для всякой демонстраціи въ пользу своего предводителя. Нынѣ всѣ заняты приготовленіями къ выборамъ, и возобновить свои дѣйствія въ собраніи кортесовъ въ будущемъ году.

— Въ журналѣ *Diario*, отъ 28 Августа, напечатана программа новаго министерства, въ которой обѣщано руководствоваться условіями интервенціи отъ 21 Мая. Девизомъ новаго министерства будутъ: бережливость и справедливость; причемъ оно намѣрено наблюдать за независимостію выборовъ. Сомнительно, однако, допустятъ-ли приверженцы Кабраля исполнить эти обѣщанія.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 25 Августа.

Россійскій чрезвычайный посланникъ и полномочный министръ при портѣ Оттоманской, Г. Титовъ, вчера имѣлъ предварительную аудіенцію у Султана, на которой представился также Г. Устиновъ, заступавшій временно мѣсто посланника, который выѣдетъ изъ Константинополя чрезъ нѣсколько недѣль.

— 24-го числа с. м., Porta препроводила представителямъ пяти великихъ державъ ноту, въ которой извѣдомляетъ ихъ, что такъ какъ греческое правительство не сдѣлало никакого удовлетворенія за оскорбленіе, причиненное г-ну Муссурису, то она рѣшилась приступить къ мѣрамъ, которыя считаетъ необходимыми для поддержанія своей чести и своихъ интересовъ, и которыя донынѣ вынуждена была отложить по уваженію къ посредничеству австрійскаго двора. Мѣры эти слѣдующія: Не признаваніе греческихъ консуловъ и отозваніе консуловъ турецкихъ изъ Греціи; воспрещеніе же греческимъ судамъ плавать при турецкихъ берегахъ, приведено будетъ въ исполненіе не прежде какъ по истеченіи мѣсяца.

— Въ Албаніи, въ перыхъ числахъ Августа произошло нѣсколько стычекъ, въ разныхъ мѣстахъ, между мятежниками и султанскими войсками, причемъ сіи послѣдніе всегда одерживали побѣду, такъ что мятежники лишились вообще 300 чел., а въ битвѣ при Бератѣ убитъ даже одинъ изъ ихъ зачинщиковъ, Давишъ-Али. Но въ послѣднее время счастье перешло на сторону Албанцевъ, и начальникъ ихъ, Джолела занялъ своими войсками мысы *Tanti quaranti* и *Likurdi* и приобрѣлъ новыхъ приверженцевъ. — Турецкія войска, находящіяся или въ крѣпостяхъ, или же расположенныя лагеремъ подъ прикрытіемъ пушекъ, не смотря на то, что ихъ беспокоятъ въ нѣкоторыхъ мѣстахъ Албанцы, ведутъ себя, въ своихъ постахъ, мирно.

— По извѣстіямъ изъ Тегерана отъ 1 числа с. м., тамъ вспыхнулъ весьма сильный военный мятежъ, по поводу неуплаты войскамъ жалованья.

HISZPANIA.

Мадрид, 4 września.

Dziś właśnie ogłoszono w *Gaceta* dekret, którym Królowa mianuje Senatorem państwa „Feldmarszałka Don Baldomero Espartero, Xięcia Wittoryi i Morelli“.

— Jenerał Narwaez otrzymał przed trzema dniami rozkaz powrócenia na swój urząd poselski do Paryża. Do wczorajszego wieczora jeszcze nie podał się do dymisji. Zda się, iż przy obrócie teraźniejszym rzeczy, niema chęci pokazać się w Paryżu. Mówią, że zastąpi go tam sekretarz gabinetowy Królowej, P. Vega.

— P. Pacheco stara się o urząd Posła przy stolicy Apostolskiej.

— Słychać, że Xiążę Frias odmówił przyjęcia ministerstwa spraw zagranicznych.

PORTUGALIA.

Najnowsze wiadomości, nadeszłe do Londynu z Lizbony, datowane z dnia 29 zeszłego miesiąca, donoszą o przybyciu do stolicy Portugalii Hrabiego Thomara (Costa Cabral). Przyjęty był cicho, albowiem stronnicy jego uważali obecną chwilę za nieprzyjawną dla wszelkiej demonstracyi na cześć swego naczelnika. Teraz zajęci są przygotowaniami do wyborów, a rozwinięcie swęj sily zachowują na zebranie kortezów w r.

— *Diario* z 28 go Sierpnia ogłasza program nowego ministerstwa, które przyrzeka wyrażnie wypełnić warunki protokołu interwencyjnego z d. 21 go Maja. Zagadło swęje ministerstwo obróci: oszczędność i sprawiedliwość, oraz zupełną swobodę wyborów. Wątpią jednak, czy kabraliści dozwolą wypełnić te obietnice.

ТУРЦИЯ.

Константинополь, 25 сирпня.

ЦЕСАРСКО РОССІЙСКИ ПОСЕЛ НАДЗВЫЧАЙНЫ И МИНИСТЕР ПЕЛНОМОЧНЫ ПРИ ПОРТЕ ОТТОМАНСКОЙ П. Титовъ, нѣдъ вѣзорай послуханіе вступне у Султана, на котрѣмъ зараземъ представилъ сѣ му также П. Устиновъ, поселъ надзвычайны тымчасовы, опущающае Константинополь за кілька tygodni.

— Дня 24 б. м. Porta przesłała Reprezentantom pięciu wielkich mocarstw notę, w której zawiadamia ich, że ponieważ rząd grecki nie udzielił żadnego zadośćuczynienia za obelgę wyrządzoną Panu Mussurus, przeto postanowiła przystąpić do środków, jakie uznaje być potrzebnymi dla utrzymania swej godności i swych interesów, a które dotychczas odwiec musiała przez wzgląd na pośrednictwo Austrii. Środki te są: odebranie *Exequatur* wszystkim Konsułom greckim i odwołanie Konsulów tureckich z Grecyi; co się zaś tyczy zakazu żeglowania handlowej marynarki greckiej przy wybrzeżach Turcyi, takowy wejdzie w wykonanie dopiero po upływie miesiąca.

— W Albanii zaszło w pierwszych dniach sierpnia kilka potyczek, na różnych punktach, między powstańcami a wojskami Sultana, w których te ostatnie zawsze zwycięstwo odnosily, tak, iż powstańcy utracili w ogóle 300 ludzi, a w potyczce pod Berat poległ nawet jeden z ich wodzów, Dawisz-Ali. Atoli w ostatnich czasach szczęście przechyliło się na stronę Albańczyków, a wódz ich Dżolela zajął swem wojskiem przylądek *Tanti quaranti* i *Likurdi*, i zyskał kilku nowych stronników. — Posłane tam dotąd tureckie wojska, to w fortecach obwarowane, to obozem pod zastoną armat stojące, o ile nie są tu i ówdzie przez tłumy Albańczyków z gór napastowane, zachowują się w swoich stanowiskach spokojnie.

— Według wiadomości z Teheranu, z d. 1 b. m., wybuchło tam bardzo silne powstanie wojskowe z powodu zaległego żołdu.

ВИЛЬНА, въ Тип. О. Гликоберга—Печ. позвол. 19-го Септлбрі 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухоморова.